

(وقت آن شد تا بگویی کیستی   کوچکی اما تو کودک نیستی) (۲)

دیده بودم بارها این خنده ات   خنده از اشتیاق آکنده ات

(زندگی از دست هایت می چکید   بوی رفتن از نگاهت می رسید) (۲)

(دشت در پیش هست و تانک است و تنت   چشم ها در انتظار رفتنت) (۲)

(ترس در برق نگاهت جا نداشت   مرگ در قاموس تو معنا نداشت) (۲)

(نای تو فریاد رفتن می سرود   جای تو بر روی خاک ما نبود) (۲)

(آشنای دشت خوزستان تویی   لاله ی خونین نخلستان تویی) (۲)

(ساده فهمیدی عجب این راز را   راز باقی ماند و پرواز را) (۲)

(وقت آن شد تا بگویی کیستی   کوچکی اما تو کودک نیستی) (۲)